

गर्भाशयेऽवस्थितं रेतो गर्भः यादृशाकारं विक्रियते विशिष्टावयवं क्रियते जननसमयेऽपि ता-
दृगाकारविशिष्टमेवापत्यं जायते । तत् तत्र एतमग्निमत्र गार्हपत्यायतने यद्यस्मात्पक्षपुङ्खत्वं
विकरोति सूक्ष्मरूपेण निर्मिमोते तस्मादेषोऽमुत्राहवनीयस्थाने पक्षपुङ्खवान्जायते जायमान
उपलभ्यते ॥ १९ ॥ एनमनभिव्यक्तारूपमग्निममुत्राहवनीयस्थाने अभिव्यक्तावयवं पश्यन्ति ॥ २० ॥
आत्मसंस्तुता इष्टकाः पूर्वमुपदध्यात् । उत्तरार्ध्यामुत्तरार्धे भवामुत्तमभागेऽवस्थिताम् । तथैव
खल्वस्य दक्षिणतोऽवस्थितस्याध्वर्योरिषो अग्निः अभ्यात्ममात्माभिमुखमेव चितो भवति ॥ २१ ॥
प्रावणेभिरिति मन्त्रगतः प्रशब्दः प्रायणरूपं प्रायणस्य प्रगमनस्य प्रारम्भस्य रूपम् गार्हपत्यवि-
विश्वान्नेरग्निचयनस्य (? °चितिश्चा°?) प्रायणं प्रारम्भः अतः प्रशब्देपितो (°शाब्दाप्रवणे) मन्त्रेऽत्र
योग्यः ॥ २५ ॥ नाना पृथगेकैकेष्टकामुपदध्यात् ततो यऽआत्मन् आत्मस्थिताः नानाविधाः का-
माः तान्सर्वानसंकीर्णं (°नू अस्त्रकी° AB.) पृथगेव स्थापयति । तथा देवतयेति यत्सादनं
तच्चतसृणामिष्टकानां सम्भूय सकृदेव कर्तव्यम् । संतनोति संयोजयति ॥ २६ ॥ मध्येष्टको-
पधानानन्तर्यमथशब्दार्थः । गार्हपत्यस्थानस्य पश्चात्परिक्रम्य उत्तरस्यां दिशि दक्षिणामुखः आ-
सीनः सन्नपरयोः पश्चात्ययोरिष्टकयोर्दक्षिणां दक्षिणभागस्थामिष्टकां प्रथममुपदधाति इडामग्र
इति मन्त्रेण ॥ २७ ॥ सनातन इति ऋतव्यपदव्याख्यानमृवात्मकस्य कालस्य सर्वदा विद्य-
मानवान्तत्र भवोऽग्निः सनातनो नित्यः । यजुर्मन्त्रो यथैव प्रतिपादयति तथैव तस्य बन्धुः
वधनीयं (? बन्धनीयं?) व्याख्यातः स्पष्टार्थतया न पृथग्व्याख्यायते ॥ २८ ॥ अस्याग्नेः सकथ्यौ
श्रोण्यौ । इमे मनुष्यसम्बन्धिन्यौ । नाना पृथगसंश्लिष्टे । अग्रप्रदेशेन तयोः परस्परसंसर्गं
विधत्ते अग्राभ्यामिति आत्मसमीपऽअग्रदेशः तत्रैते संस्पृष्टे भवतः ॥ २९ ॥ येन मार्गेण पश्चा-
त्ययोरुपधाने परिक्रमणं कृतं तेनैव पुनर्दक्षिणतः परिक्रम्य ॥ ३० ॥ दक्षिणावृत्प्रादक्षिण्येन
वर्तनम् ॥ ३१ ॥ पञ्च कृत्वा इति मध्यऽउपधेयस्येष्टकाचतुष्टयस्यैकं सादनमन्यासां चवारोति पञ्च
भवन्ति । पञ्चचितिकोऽग्निरिति पञ्च चितयः प्रस्तारा यस्मिन्स तथोक्तः । चित्यस्याग्नेः चिति-
पुरीषाणि त्रयोदश भवन्ति आदितश्चतस्रश्चितयः पुरीषनिवपनीतः (!) स्तोमभागीता (!) पञ्च-
मी चितिः तदनन्तरभाव्येकं पुरीषं नाकसत्प्रभृतिपुरीषनिवपनी ता (!) षष्ठी चितिरित्यादिना
॥ ३२ ॥ अवशिष्टे गार्हपत्यचितिस्थाने लोकम्पृणाख्यामिष्टकामुपदधाति । see ट. ७. २. १ । स-
कृदुच्चारितेन लोकं पृणेति मन्त्रेण तिसृणां युगपदुपधानं विधत्ते तिस्रः पूर्वा इति । अथ ते-
नैव सकृदुच्चारितेन मन्त्रेण दशानामिष्टकानामुपधानं विधत्ते दशोत्तरा इति उत्तरा उपरिभा-
विनीः । त्रेधाविभागपक्षमाह द्वे वाग्रइति तं लौकिकेन निदर्शनेनोपपादयति (निदेशं
Codd.) एवं होति यत्र हि काष्ठादिभिश्चितिर्निर्मोयते तत्र एवमेव हि चितिं चिन्वन्ति मूला-
ग्रभागयोर्द्वे काष्ठे प्रथमं तिर्यक्स्थापयन्ति पश्चात्तयोरुपर्युपर्यन्यानि सर्वाणि प्रागग्राण्यवशिष्टानि
स्थापयन्ति उपरिष्टाच्चलनाभावायैकं (? वाव्वैर्क Codd.) पुनः स्थापयन्ति ॥ ३३ ॥ गार्हपत्य-
चितेः परितश्चिताः शर्करा अप्येकविंशतिसंख्याका एव भवन्ति । अयमेव चीयमानोऽग्निरमुतो
ऽमुत्र परिश्रितस्त्वेकविंशः एकविंशतिसंख्यापूरकः अधिः सप्तम्यर्थानुवादी । यस्मादेताः प-
रिश्रित इष्टकाश्च एवं प्रत्येकमेकविंशतिसंख्याका उपदधाति एतेन एतावेव अग्न्यादित्यौ
अन्योऽन्यस्मिन्प्रतिष्ठापयति । इमावग्न्यादित्यावुभावप्यत्र चित्याग्नौ संनिहितौ भवतः तत्रा-
हवनीयचितिरूपेणादित्यो वर्तते गार्हपत्यचितिरूपेणाग्निः ॥ ३५ ॥ इष्टकासंधिषु द्विद्रूपणार्थाः